

LÄNSSTYRELSEN
Södermanlands län

Dnr: 511-11289-2004

Bevarandeplan för Natura 2000-område Åboravinen (SE0220373) Nyköpings kommun, Södermanlands län

Natura 2000-kod: SE0220373

Områdets namn: Åboravinen

Totalareal: 15,9 ha

Upprättad av: Länsstyrelsen i Södermanlands län

Fastställd av Länsstyrelsen: 2006-06-12

Områdestyp: Natura 2000-område enligt Habitatdirektivet

Status: Godkänt av Regeringen 2000-07-06

Ägandeförhållanden: Holmens Bruk AB

Skyddsform/miljöstöd: Biotopskydd (beslut 1996-05-17, dnr: 6001)

Fastighetsbeteckning: Nyköping Kila-Skogsby 3:1

Ekonomiskt kartblad: 9G 3g

Innehållsförteckning

Områdesbeskrivning	3
Ingående naturtyper enligt habitatdirektivet	4
Ingående arter enligt habitatdirektivet	4
Bevarandesyfte.....	4
Förslag till bevarandemål.....	4
Beskrivning av naturtyper/arter i området	6
Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?	10
Gällande regler.....	11
Bevarandestatus idag	12
Förslag till bevarandeåtgärder med tidplan	12
Uppföljning av bevarandemål.....	13
Exempel på arter i området	14
Referenser	14
Inventeringar	15

Områdesbeskrivning

Åboravinen ligger ungefär 6 km NV om Stavsjö i ett kuperat skogs- och sjölandskap. Området är beläget längst nedströms i en utpräglad dalgång mellan sjöarna vibjörken och virlången, vid Åbo. Bäckens har skurit sig djupt ned i lager av sandigt material och bildat en bred tydlig ravin. Den är bitvis imponerande och varierar i höjd från ravinkant till ravinbotten mellan 4-15 m och i bredd mellan 30-90 m. Nere i ravinens botten slingrar sig vattendraget fram och uppvisar lite olika karaktär från forsande partier till lugnare partier där den vackert slingrar sig fram sista biten till utflödet i virlången. Natura-området sträcker sig utmed båda sidor av bäcken och uppvisar en blandning av naturtyper som grov gammelskog, örtrik granskog och lövsumpskog. Karaktäristiskt för området är den grova gammelskogen utmed ravinkanterna med företrädesvis gran och rikligt med lågor i olika nedbrytningsstadier. Den fuktiga miljön i anknytning till det strömmande partiet gynnar många fuktighetskrävande arter av främst mossor och lavar. Lokalen är klassad som ett riktigt toppobjekt för mossor då många rödlistade arter är funna i området. Särskilt unikt är fynd av den hotade arten hårklomossa, vilket är den enda nuvarande kända förekomsten i länet.

Berggrunden i området består mestadels av granit med vissa inslag av mera lättroderade bergarter. Jordarten i bäckens närhet är lättroderade avlagringar av sand-finsand och utmed bergssidorna lager av morän. In i området, ungefär där vägen korsar bäcken, går ett stråk med organiska jordar.

Enligt häradskartan från början av 1900-talet hävdades största delen av området främst i form av åkerbruk. En mindre del runt Sågartorp och nedströms brukades som ängsmark. Vissa delar av åkermarken brukades åtminstone in på 1950-talet, idag har mycket planterats med gran eller vuxit igen. Utmed hela området går en grusväg som korsar vattendraget vid Sågartorp.

Enligt äldre kartor kan man se att bebyggelse funnits en längre tid i vattendragets närhet och att vattnets kraft troligen använts i människans tjänst för olika ändamål. Fördämningen vid Åbo har troligen används till att driva en såg då namn på kartan som Sågartorp och Sågartorpsholmen vittnar om detta. Nuvarande konstruktion är av cement och kanterna direkt efter fördämningen och 30 m nedströms är stensatta.

Området är attraktivt ur friluftsperspektiv genom att en etapp av Sörmlandsleden går igenom området och i närheten vid Skogsbyås ligger Sörmlands högst belägna punkt.

Åboravinen avsattes 1996 som biotopskydd av skogsvårdsstyrelsen och Natura 2000-gränsen följer den avgränsning som är markerad för biotopskyddet i fält, förutom hörnet i SV.

Ingående naturtyper enligt habitatdirektivet

<i>Naturtypskod</i>	<i>Naturtypernas namn</i>	<i>Areal (ha)</i>
3260	<i>Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor</i>	0,5
9010	* <i>Västlig taiga</i>	1,7
9050	<i>Näringsrik granskog</i>	7,8
9080	* <i>Lövsumpskogar</i>	1
	Ej naturtyp	6,4
	Total habitatareal:	11
	Totalareal	16,4

*=Prioriterad naturtyp. Arealerna kan komma att ändras efter genomförd basinventering.

Ingående arter enligt habitatdirektivet

Hårklomossa	(<i>Dichelyma capillaceum</i>)
Grön sköldmossa	(<i>Buxbaumia viridis</i>)
Stensimpa	(<i>Cottus gobio</i>)

Bevarandesyfte

Det övergripande syftet med Natura 2000-området är att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för de i området utpekade naturtyperna och arterna så att området bidrar till den biologiska mångfalden i landskapet och länet. Syftet med detta område är att bevara de naturvärden som är knutna till den unika miljön som bäcken och bäckravinen utgör med sitt fuktiga mikroklimat och rikliga tillgång på grova gamla träd och död ved.

Förslag till bevarandemål

Målen kommer att preciseras efter att kommande basinventeringar utförs.

Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor

Areal

- ❖ Arealen vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor ska vara minst 0,5 ha

Strukturer och funktioner

- ❖ Totalfosfor och pH-värde ska uppfylla Naturvårdsverkets riktlinjer

Typiska arter

- ❖ För vattendraget typiska bottenfauna arter, som öringmatslända och brun slända, skall förekomma i minst 50 % av provytorna

- ❖ Den för vattendraget typiska fiskarten stensimpa skall finnas i reproducerande bestånd

Västlig taiga

Areal

- ❖ Arealen västlig taiga skall vara minst 1,7 ha

Näringsrik granskog

Areal

- ❖ Arealen näringsrik granskog skall vara minst 7,8 ha

Strukturer och funktioner

- ❖ Relationen död ved/levande ved skall öka i omfattning och omfatta minst 1/5
- ❖ Lövträdsinslaget skall vara minst 15%

Typiska arter

- ❖ Minst 4 av de för naturtypen typiska arterna av kärlväxterna harsyra, ormbär, tibast, majbräken och blåsippa skall förekomma i minst 60 % av provytorna

Lövsumpskogar

Areal

- ❖ Arealen lövsumpskog skall vara minst 1 ha

Strukturer och funktioner

- ❖ Inslaget av gran får ej överstiga 10% av trädskiktet och då endast i kanterna av området
- ❖ Relationen död ved/levande ved skall vara minst 1/5

Typiska arter

- ❖ För naturtypen typiska arter av kärlväxter skall förekomma i minst 60 % av provytorna

Hårklomossa

- ❖ Populationen i lokalen skall vara stabil eller ökande
- ❖ Vattnets kvalitet får inte försämrats
- ❖ Mängden lämpligt växtsubstrat får inte minska

Grön sköldmossa

- ❖ Beståndet av gammal gran skall ha samma omfattning även i framtiden
- ❖ Lämpliga substrat för grön sköldmossa skall finnas i objektet och/eller i dess närhet
- ❖ Mängden död ved av gran skall inte minska i omfattning

Stensimpa

- ❖ Livskraftig population med god reproduktion skall finnas
- ❖ Att arten påträffas inom hela sin nuvarande utbredning i åsystemet. Inga tecken på minskning av population skall förekomma med undantag för naturliga populationssvängningar

Beskrivning av naturtyper/arter i området

Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor

Bäcken tillhör den nedersta delen av Dammhulteån där den sträcker sig mellan fördämningen vid Åbo och mynningen vid Virlången. Sträckan är ca 1 km och vattendraget är mellan 3-8 m brett och 20-70 cm djupt. Botten består av en bädd med sten, grus och sand. Direkt efter fördämningen forsar det och vattnet har bra fart, fallhöjden är uppskattningsvis ca 5 m på 100 m, kanterna är stensatta ca 30 m nedströms från fördämningen. Därefter lugnar bäcken ner sig, rinner vidare i långsammare takt och slingrar sig vackert ner till virlången. I närheten av vägbron finns det fina meanderbågar och avsnörda sådana som visar hur bäckens flöde har sökt sig nya vägar. Sista sträckan innan mynningen har bäckens flöde grävts om och styrts rakt ut istället för dess naturliga sträckning. Enligt en inventering från 1994 av åar i länet så uppvisade vattendraget den rikaste bottenfaunasammansättningen av de undersökta åarna. Många indikatorarter var representerade och nästan hälften var renavattenkrävande, vilket tyder på att vattendraget är relativt opåverkat av både föroreningar och försurning. Exempel på sådana arter är öringmatslända, brun forsslända, gul forsslända och skäggbäckslända. Även en annan undersökning av bottenfauna (Limnodata) fann att vattendraget hade extremt högt skyddsvärde. I vattnet växer det arter som bäckmossa, kabbeleka och bäckveronika. Här lever även fisk som stensimpa och enligt äldre uppgifter, från 1982, skall även Nissöga, enklare efterforskningar har på senare år inte återfunnit den.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor

- ❖ Vattendragets nuvarande strömningsförhållanden och vattenkvalitet bibehålls eller förbättras
- ❖ Naturlig meandring i lämpliga delar med erosions- samt sedimentationsbrinkar
- ❖ Endast naturlig artsammansättning
- ❖ Förekomst av nedfallna träd, grenar och kvistar. De skapar variation av livsmiljöer i vattendraget som är viktigt för mångfalden av arter

Västlig taiga

Till området hör ön Sägartorpsholmen. Den är tätvuxen med tall och gran med ett ökat inslag av björk och asp i kanterna. Skogen är väldigt tät och det förekommer allmänt med död ved av både stående och liggande träd.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för Västlig taiga

- ❖ Död ved i alla former är avgörande för att området skall innehålla för naturtypen intressanta arter
- ❖ Bevara lövinslag i barrskogen och lövdominansen utmed kanterna då många hotade arter gynnas av löv

Näringsrik granskog

Söder om fördämningen finns en högvuxen granskog på bördig sandig mark med lövinslag av asp, sälg och rönn. Intressantaste delarna är den grova naturskogsliknande granskogen som finns i ravinkanten och i anslutning till bäcken. Här finns rikligt med död ved, främst gran men även löv som al och björk. Den finns både i form av lågor, som ligger kors och tvärs över vattendraget, och stående döda träd. Den döda veden uppvisar stor variation i nedbrytningsgrad med allt från nyligen dött till riktigt murkna träd. Trädskiktet uppvisar varierande höjd och ålder med alla olika åldersklasser representerade. Vissa gamla ekar står utmed bäckkanten i den sydöstra änden och vittnar om den tidigare hävden i området och de mer öppna förhållandena. Ekarna är nu tätt omgivna av gran. Buskskiktet är bitvis tätt med främst yngre gran, al och björk. I den sydöstra änden utgör gamla hasselbuskar ett påtagligt inslag. Fältskikt med rikligt av blåbärsris och arter som harsyra, vårfryle och blåsippa. De fuktiga förhållandena gör att mossfloran är mycket rik med arter som tex. grön sköldmossa, vedsäckmossa, liten hornflikmossa och timmerskapania. De resterande delarna av naturtypen är av lite yngre karaktär och marken är bitvis väldigt plan med likåldriga (70-80 år) granar på tidigare åkermark. Busk- och fältskiktet skiktet är dåligt utvecklat med endast sparsamma inslag av buskar och blåbärsris. Bottenskiktet består av en tät matta av främst husmossa. Ett visst inslag av gamla stubbar vittnar om tidigare virkesuttag. Andelen död ved är låg med endast ett fåtal stående och liggande träd. Utmed sydvästra kanten finns en intressant nordbrant som är hög, långsträckt och bitvis väldigt brant med både lodlutning och sluttning med omväxlande torra och blöta partier. Barr och lövträd växer i branten och nedanför. En del fuktighetsgynnade mossarter är funna här som praktfläta och rävsvansmossa. Även arterna platt fjädermossa och krus kalkmossa som indikerar lättvittrade inslag i berggrunden är funna. Norra halvan av området är en långsmal bård som följer bäcken uppströms med inslag av grova lövträd av asp och björk och några grova gamla tallar med tallticka.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för Näringsrik granskog

- ❖ Död ved i olika nedbrytningsstadier är avgörande för att området skall innehålla för naturtypen intressanta och ovanliga vedlevande arter
- ❖ Fördelningen tall- gran i det framtida skogsbeståndet skall bestämmas utifrån markens förutsättningar (bonitet etc). Naturlig dynamik är viktigt, samtidigt får tallens naturvärden inte försvinna p.g.a. att gran konkurrerar ut tallen
- ❖ Viktiga substrat är gamla och grova träd med speciell barkstruktur samt tjocka förnalager för svampar i anslutning till främst äldre granar
- ❖ Den fuktiga miljön i både mark och luft som råder i ravinen och vid nordbranten ger viktiga livsbetingelser för många växter och djur
- ❖ Bevara lövinslaget i både de fuktigare och torrare delarna då många hotade arter gynnas av löv

- ❖ Omgivande skogslandskap brukas med god hänsyn framförallt med avseende på lämnande av död ved och hänsynsytor
- ❖ Grova träd med kraftiga kronor är potentiella boplatser för rovfåglar och andra rovfåglar med stora, tunga bobyggen
- ❖ En variationsrik miljö skapar olika mikromiljöer i skogen med sina olika beskuggningar, gamla träd, lågor då substrattillgång är viktiga för många sällsynta arter av växter, mossor, svampar och djur med speciella ekologiska krav

Lövsumpskogar

Området är halvöppet med ett glest trädskikt som främst domineras av klibbal med inslag av björk. En del död ved finns, både stående och liggande. På sina ställen finns början till sockelbildningar. Ravinbotten är 15-30 m bred och översvämmas årligen. Utmed norra och södra kanten är inslaget av gran påtagligt och utmed den södra finns det en del riktigt grova aspar med rikligt av hackspetthål. Området har enligt häradskartan från början av 1900-talet hävdats som ängsmark. Vanliga arter av växter i området är blåsippra, vitsippa, älggräs och vårfryle.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för Lövsumpskogar

- ❖ De nuvarande vattenståndsfluktuationerna bibehålls med årliga översvämningar
- ❖ Bäckens nuvarande vattenflöde bibehålls
- ❖ Invandrande gran hålls efter

Hårklomossa

Hårklomossa är en medelstor, oregelbundet fjädergrenad bladmossa. Arten växer på stenblock, trädbaser och basen av buskar utmed stränder till sjöar och långsamt rinnande vattendrag. Substraten skall helst vara något skuggade, men arten trivs inte om kärlväxttäcket blir för tätt. Den är knuten till zonen som översvämmas och dränks i princip varje år, och den växer därför enbart vid stränder med vattenståndsfluktuation. Arten är känslig för förändringar i vattenståndsregimen och vattenkvaliteten. De flesta lokaler finns vid relativt näringsfattiga vatten (mesotrof miljö), men den hittas ibland också i näringsrikare vattendrag. Arten är ovanlig, endast känd från ca 20 vattensystem i Sverige och endast på ett fåtal andra ställen i Europa. Sverige har ca 90% av de kända lokalerna. Hårklomossa är klassad som NT (sårbar) i rödlistan, vilket är den lägsta hotkategorin, och är även en av få fridlysta mossor i landet. Arten är föremål för ett sk. åtgärdsprogram, vilket tas fram för arter eller biotoper som inte kan bevaras genom den generella naturvården utan är i behov av riktade insatser för sin överlevnad.

Fyndet av hårklomossa på denna lokal är unikt, då det förnärvarande är det enda kända fyndet i länet. Arten påträffades längst nedströms där bäcken mynnar ut i sjön Virlången, växande på 4-5 stambaser på en sträckning av 200-300 m utmed sjöns norra strandkant. Virlångens strandzon är starkt påverkad av periodvisa torrläggningar, vilket är en följd av att sjön utnyttjas som ett av flera regleringsmagasin för ett minielkraftverk som är beläget längre nedströms, vid Kila.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för Hårklomossa

- ❖ De nuvarande fluktuationerna i vattensystemet fortgår
- ❖ Tillgång på lämpliga växtplatser i form av stambaser, stenar etc i den zon utmed sjön och vattendraget som översvämmas årligen och som är belägna i skuggiga och skyddade lägen
- ❖ Fortsatt god vattenkvalitet

Grön sköldmossa

Grön sköldmossa har ett mycket anspråkslöst vegetativt stadium och det är i stället den gröna, skaftade sporkapseln som ger mossan dess karaktäristiska utseende. Arten har en vid världsbredning men är sällsynt i Norden. I Sverige är den vanligast i Uppland, Sörmland och Östergötland samt i området väster om Vänern. Till skillnad från flertalet andra arter typiska för grov gammal ved av gran är utbredningen sydlig och arten förekommer knappast alls ovanför norrlandsgränsen. Arten växer på multnande stammar och stubbar på frisk – fuktig mark, främst i barrskog. Substratet är i regel granved som är riktigt murken och mjuk, men den förekommer även på tall och div. lövträd. De substrat mossan föredrar är kortlivade och den behöver ha lämpliga lågor i närheten för sin spridning i tid och rum.

I Åboravinen påträffades den på granlångor en bit nedanför fördämningen. Det finns emellertid gott om granlångor (favoritsubstratet) att vistas på och den bedöms ha goda möjligheter att leva kvar i området.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för Grön sköldmossa

- ❖ Kontinuitet av grov gran i närområdet så att det hela tiden finns tillgång på växtsubstrat i lämpligt nedbrytningsstadium

Stensimpa

Är en liten fisk (max 12,5 cm) med stort och brett huvud och yviga bröstfenor. Ryggen är gråbrun eller grönbrun med mörkare fläckar, buken vit. Stensimpan kan vara svår att skilja från bergsimpa och hornsimpa. Den lever undangömt och mycket stationärt under stenar och grus på grunt vatten i sjöar, älvar och bäckar, lokalt även i bräckt vatten. Arten vill ha klara och syrerika vatten. Födan utgörs av dagsländor och mygglarver, maskar och kräftdjur. Leken sker mellan mars-juni och äggen placeras i ett grottlignande bo som försvaras av hanen. Stensimpan är utbredd i landet och inte hotad, den finns i de flesta län. Arten är känslig för kemiska förändringar i vattnen och förekomst av Stensimpa i ett vattendrag indikerar god vattenkvalitet.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus för Stensimpa

- ❖ God vattenkvalitet och god syresättning
- ❖ Förekomst av lekplatser och födosökningsplatser
- ❖ För arten lämpliga substrat som sten och grusbotten på grunt vatten

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan följer en beskrivning av några hotbilder mot naturvärdena inom Natura 2000-området. Det kan naturligtvis finnas fler men avsikten med detta stycke är att beskriva några tänkbara hot.

Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor

- ❖ Avverkning av skog i eller i nära anslutning till ravinen, vilket kan leda till kraftiga skred, ökad sedimentering, grumling av bottnar etc.
- ❖ All form av exploatering som kan påverka de hydrologiska förhållandena
- ❖ Förändringar i vattenkvaliteten i form av ökad näringsbelastning, ökad försurning eller utsläpp av miljöfarliga ämnen
- ❖ Kalkning av omgivande marker kan förändra de fysiska och kemiska förutsättningarna för de arter som finns i vattensystemet
- ❖ Inplantering av främmande fiskarter som kan påverka befintlig bottenfauna och fiskbestånd

Västlig taiga

- ❖ Avlägsnande av död ved eller torrträd, vilket ger en minskning av viktiga substrat för lavar, svampar, insekter och mossor
- ❖ All form av exploatering som bebyggelse, master etc.

Näringsrik granskog

- ❖ Alla former av produktionsinriktat skogsbruk i eller i anslutning till området, som tex. avverkning eller förberedelser till avverkning, gallring, plockhuggning, dikning, plantering eller markberedning
- ❖ Vägdragningar eller annan exploatering som medför hydrologiska störningar i området
- ❖ Bristen på lövträd i ett område där dessa tidigare sannolikt haft ett stort inflytande på markens fysikaliska och kemiska struktur
- ❖ Åtgärder i angränsande skogsbestånd som kan medföra ökad dränering av fuktstråk i beståndet och en därav försämrad miljö för de till området knutna arterna
- ❖ Grävning, schaktning eller deponering av material, vilket kan skada marken och dess flora

Lövsumpskogar

- ❖ Alla former av produktionsinriktat skogsbruk i eller i anslutning till området, som ex. avverkning eller förberedelser till avverkning, gallring, plockhuggning, dikning, plantering eller markberedning
- ❖ Invandring av ung gran
- ❖ Borttagande av död ved
- ❖ Skyddsdikning i angränsande skogsbestånd
- ❖ Ändringar i bäckens vattenflöde genom fördämningar, dikningar eller andra ingrepp som förändrar de hydrologiska förutsättningarna

Hårklomossa

- ❖ Förändringar i rådande vattenståndsregim, den försvinner om sjön eller vattendraget regleras så att man får en konstant vattennivå eller så att vattenståndet fluktuerar för ofta. Vid regleringar där vattenståndet fluktuerar kraftigt i längre perioder kan arten trivas och t.o.m. vara riktigt vanlig
- ❖ Förändringar i vattenkvalitet, främst i form av ökad kvävetillförsel till vattnet kan leda till att andra arter (t.ex. trådformiga grönalger, mossor och kärlväxter) ökar och konkurrera ut hårklomossan. Även andra typer av förändringar i vattenkvaliteten skulle kunna hota arten
- ❖ Brist på lämpligt växtsubstrat i form av trädbaser, buskbaser eller stenblock
- ❖ En alltför kraftig utglesning av träd- och/eller buskskikt längs stränderna där den förekommer

Grön sköldmossa

- ❖ Minskad tillgång på död ved av lämpliga trädslag och av rätt dimensioner
- ❖ Kraftiga stormfällningar som medför generationsglapp av gammal gran
- ❖ Artens låga numerär i området och risken att slås ut av tillfälliga händelser

Stensimpa

- ❖ Verksamheter uppströms i avrinningsområdet eller i dess omedelbara närhet som kan leda till kemiska förändringar i vattendraget
- ❖ Åtgärder som leder till försämrade syreförhållanden i vattendraget

Gällande regler

Enligt 7 kap 28§ MB krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön eller störa utpekade arter i ett naturområde som har förtecknats enligt 27§ Miljöbalken, dvs ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman eller är nödvändiga för skötsel och förvaltning av området.

För att kontrollera om tillstånd krävs för någon åtgärd – Kontakta länsstyrelsen

Bevarandestatus idag

Naturtyp	Gynnsam bevarandestatus (ja/nej)	Kommentar
Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor	Ja	
Västlig taiga	Ja	
Näringsrik granskog	Nej	Bitvis för lite död ved och för litet inslag av löv
Lövsumpskogar	Nej	Bitvis för ungt och glest bestånd
Hårklomossa	Kunskap saknas	
Grön sköldmossa	Ja	
Stensimpa	Kunskap saknas	

Förslag till bevarandeåtgärder med tidplan

Bevarandeåtgärderna syftar till att skötseln blir sådan att områdets naturtyper och arter kan leva kvar och sprida sig

Naturtyp	Åtgärd	År	Finansiering
Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor	Ta reda på dagens vattenregim och utreda åtgärder för fördämningen. Undersöka ev. förekomst av den tidigare noterade fiskarten Nissöga		
Västlig taiga	Friutveckling		
Näringsrik granskog	Gynna lövinslaget genom att plockhugga kring enskilda individer av ädellöv, asp och björk, öka mängden död ved där det saknas. Ta bort träd som hotar att skada stenkonstruktionen vid fördämningen.	2007	Ist

Lövsumpskogar	Hålla efter gran.	2010	1st
Hårklomossa	Ta reda på populationsstorleken och utbredningen. Utredda förutsättningarna för arten idag genom att kontrollera sjöns fluktuationer och förekomst av lämpliga växtsubstrat. Arten verkar främst vara knuten till sjöns strandzon norr om mynningen.		
Grön sköldmossa	Ta reda på populationsstorleken och utbredningen. Utredda mer i detalj artens långsiktiga förutsättningar att finnas och sprida sig i och i områdets anslutning.		
Stensimpa	Ta reda på situationen genom att provfiska/inventera. Kontrollera förutsättningarna genom vattenkemiska undersökningar och bottenkartering.		

Uppföljning av bevarandemål

När basinventeringen genomförts kan mer noggranna uppgifter lämnas.

Vattendrag med flytbladsvegetation eller akvatiska mossor

Västlig taiga

Näringsrik granskog

Lövsumpskogar

Hårklomossa

Grön sköldmossa

Stensimpa

Exempel på arter i området

Typiska arter markerade med fetstil

Mossor

Bäckblommossa
Bäckraggmossa
Cirkelmossa
Fickpelia
Grön sköldmossa
Hårklomossa
Klippskapania
Klomossa
Näckmossa
Skogshakmossa
Skogsstjärnmossa
Skuggstjärnmossa
Stenfickmossa

Svampar

Mörk jordstjärna
Sträv jordstjärna
Tallticka

Växter

Blåsippa
Bäckveronika
Dvärghäxört

Grönpyrola

Harsyra
Hultbräken
Hjärtstilla
Knägräs
Majbräken
Ormbär
Skavfräken
Skogsviol
Stagg
Tibast
Topplösa
Vattenmåra
Ängsvädd

Fåglar

Entita
Gröngöling (häckande 2005)

Fiskar

Nissöga (äldre uppgift-82)
Stensimpa

Referenser

Häradskartan, 1900. Jönåkershärad Västra delen, nr 16.
Ekonomiskakartan. 1958. Kartbladsnr: 9G 3g. Skogsby.
Länsstyrelsen i Södermanlands län. 2003. Kilaåns sjöar- En naturvärdesbedömning utifrån bottenfaunans artrikedom. Rapport nr: 2003:4. Lokal 20.2000-04-28.
Länsstyrelsen i Södermanlands län 1991: Sörmlands Natur. Naturvårdsprogram. ID-nr: 80-78.
Artdatabanken. Rödlistan 2005. Digitalutgåva.
Art- och naturtypsvisa vägledningar. Natura 2000. Naturvårdsverkets hemsida, 2003.
Artövervakning Natura 2000.
Sveriges Geologiska Undersökning, 1986: Jordartskartan 9GSO.
Åinventering-94. Rapport nr 6. 1994. Länsstyrelsen i Södermanlands län.
Åtgärdsprogram för bevarande av hårklomossa. 2004. Naturvårdsverket- rapport 5402.
Limnodata

Inventeringar

Lönnell, N .2002: Mossinventering av Åboravinen. Länsstyrelsen i Södermanlands län, opubl. rapport.

Rydberg Hans. Länsstyrelsen. Inventering av Naturaområden.

Länsstyrelsen i Södermanlands län.2002. Källskogsinventering. Objekt nr: 9G3g002.

Åboravinen
SE0220373

 Yttergräns Natura 2000-området

0 200 400 600 800 1000 meter

